

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200985
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2720200985.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpený: advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, proti žalovaným: X. Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XXX, H., 2. L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XXX, H., obaja zastúpení: Občianske združenie CSP Prievidza, so sídlom 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom, s adresou na doručovanie Ing. Igor Kupčok, Štúrova 19, Brezno, o zaplatenie sumy 57.771,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade spoločne a nerozdielne sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 57.293,50 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému v 1. rade a voči žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 07.08.2020 domáhal toho, aby súd uložil žalovaným v 1. rade a v 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 57.771,52 eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako postupník uzatvoril so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávky č. 1019/2019/CE dňa 11.12.2019, na základe ktorej sa žalobca stal veriteľom žalovanej pohľadávky. Postúpenie pohľadávky bolo žalovaným oznámené prostredníctvom listu od pôvodného veriteľa zo dňa 15.12.2019. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 23.04.2010 uzatvorila spoločnosť Slovenská sporiteľňa a. s. (ďalej ako „pôvodný veriteľ“) so žalovanými Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ako „Zmluva o úvere“), za základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovaným ako spoludlžníkom úver na bývanie zabezpečený nehnuteľnosťou vo výške 45.000,- eur na účel nadobudnutia, úpravy alebo údržby nehnuteľnosti. Žalovaní sa pri podpise zmluvy oboznámili so všeobecnými obchodnými podmienkami, Sadzobníkom, Úverovými podmienkami, Obchodnými podmienkami Banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, pričom s nimi súhlasili a zaviazali sa ich plniť. K zmluve uzatvorili pôvodný veriteľ a žalovaní dňa 18.05.2011 Dodatok č. 1, v zmysle ktorého sa menila konečná splatnosť úveru na 20.03.2040 a žalovaným sa znížili splátky na dobu do 20.10.2011. Zmluva o úvere bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnou zmluvou zo dňa 23.04.2010, podľa ktorej sú zálohom nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva č. XXX. Z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky, zaslal pôvodný veriteľ žalovaným výzvu zo dňa 28.06.2017 na úhradu nezaplatených splátok v celkovej výške 2.993,94 eur. Žalovaný uhradili na pohľadávku sumu

600,- eur v čase od 28.06.2017 do 30.06.2017. Nakoľko žalovaní neuhradili celú omeškanú sumu v určenej lehote, pôvodný veriteľ dňa 22.08.2017 oznámil žalovaným, že ku dňu 22.08.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky a vyzval žalovaných na úhradu celého záväzku vo výške 48.416,85 eur. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovaným doručené dňa 25.08.2017. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, uhradili žalovaní sumu 1.278,- eur, ktorú pôvodný veriteľ započítal na úhradu istiny pohľadávky. Žalovaná suma 57.771,52 eur pozostáva z istiny vo výške 44.240,51 eur, úrokov z úveru vo výške 7.991,07 eur, zákonných úrokov z omeškania vo výške 75,72 eur, zákonných zmluvných úrokov vo výške 5.464,22 eur.

2. Žalovaní v 1. rade a v 2. rade doručili Okresnému súdu Skalica dňa 29.09.2020 (č. I. 74 - 75) vyjadrenie, v ktorom uviedli, že popierajú pohľadávku čo do dôvodu aj výšky a nesúhlasili s povinnosťou na zaplatenie uplatnenej sumy. Ďalej uviedli, že ide o nedôvodný nárok, ktorý žalobca spoľahlivo neosvedčil. Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to zmluvnú pokutu a ustanovenia, ktorými spotrebiteľ mal prehlásiť poskytnutie svojich osobných údajov, pričom žalovaní súhlas na poskytovanie údajov tretím osobám nedali. Žiadali o osvedčenie tvrdených skutočností originálmi dokladov. Ďalej žalovaní vzniesli námietku premlčania aj námietku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

3. Žalobca doručil Okresnému súdu Skalica dňa 23.04.2021 podanie (č. I. 85 - 88), v ktorom uviedol, že žalovaní len vo všeobecnosti neuznali, resp. popreli nárok uplatnený žalobcom a uvádzali len nejasné tvrdenia. V zmluve o úvere neboli dojednané zmluvné pokuty a žalobca si žiadny nárok zo zmluvnej pokuty neuplatňuje. Podľa bodu 1. čl. II. Zmluvy o úvere, žalovaní podpisom zmluvy súhlas so spracovaním osobných údajov tretím osobám vyjadrili, pričom žalobca považoval danú námietku žalovaných za irelevantnú, nakoľko nemá vplyv na vznik nároku veriteľa. Žalobca ďalej uviedol, že medzi žalovanými (v konaní pod sp. zn. 1Csp/105/2017 ako žalobcami) a pôvodným veriteľom (v konaní pod sp. zn. 1Csp/105/2017 ako žalovaným) bolo vedené konanie na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1Csp/105/2017 o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere, ktoré bolo právoplatne skončené zamietnutím žaloby v celom rozsahu, čo potvrdil aj Krajský súd v Trnave.

4. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní Okresného súdu Skalica dňa 04.05.2021 (č. I. 102 - 105) uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávok a oznámením o postúpení pohľadávky preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu. K námietke premlčania zo strany žalovaných uviedol, že žalovaní poukazujú na splatnosť splátky dňa 19.11.2016. Ku dňu zosplatenia pohľadávky došlo zo strany žalobcu dňa 22.08.2017, pričom túto skutočnosť oznamoval žalovaným (žalovanému v 1. rade oznámenie doručené dňa 25.08.2017, s tým že má plniť do 06.09.2017). Až nasledujúcim dňom začala plynúť lehota na plnenie, z čoho vyplýva, že pohľadávka žalobcu nie je premlčaná, nakoľko žaloba bola podaná dňa 07.08.2020, t. j. pred uplynutím premlčacej lehoty. Pri jednotlivých splátkach, k začiatku plynutia premlčacej doby, by malo dôjsť až po 3 mesiacoch od splatnosti jednotlivkej splátky. Žalobca predčasnú splatnosť celého úveru vyhlasoval na základe nesplatenia splátky, ktorá bola splatná dňa 20.05.2017 a u ktorej premlčacia doba začala plynúť po 3 mesiacoch t. j. 20.08.2017, preto námietku premlčania vznesenú žalovanými považoval za nedôvodnú.

5. Žalovaní prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní Okresného súdu Skalica dňa 04.05.2021 (č. I. 102 - 105) uviedli, že dňa 23.08.2016 žalovaní uhradili doplatok splátok sumu 1.900,- eur a dňa 30.06.2017 uhradili sumu 600,- eur. Následne boli neuhradené splátky splatné 20.09.2016, 20.10.2016, 20.11.2016, 20.12.2016 a tiež splátky za január až jún 2017. Celkovo nebolo uhradených 10 splátok a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru boli ešte zo strany žalovaných uhradené ďalšie platby a takto bolo uhradených ďalších 5 splátok. Na základe uvedeného, 3 splátky úveru sú premlčané a to za mesiac máj, jún a júl 2017. Celkovo v sume 717,03 eur.

6. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní Okresného súdu Skalica dňa 21.10.2021 (č. I. 128 - 130) uviedol, že v prípade žalovaných pôvodne uviedol, že sú premlčané tri splátky úveru a to za mesiace máj, jún a júl 2017 v celkovej sume 717,03 eur. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. premlčacia doba neplynula po dobu 35 dní. Preto za premlčané je možné považovať splátky za máj a jún 2017 v sume 478,02 eur a za nepremlčanú je splátka za júl 2017.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie dodatkom č. 1 ku zmluve o úvere (č. I. 6), dodatkom ku zmluve č. 7, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. I. 8 - 9), výzvou na úhradu (č. I. 10), zmluvou o

splátkovom úvere (č. I. 11), zmluvou o zriadení záložného práva (č. I. 12 - 13), výzvou na úhradu (č. I. 14 - 17), zmluvou o postúpení pohľadávok (č. I. 18 - 25), aktuálnymi úrokovými sadzbami (č. I. 34 - 36), obchodnými podmienkami (č. I. 37 - 47), všeobecnými obchodnými podmienkami (č. I. 51 - 62), výpismi z účtu (č. I. 53 - 63), oznámením o postúpení pohľadávok (č. I. 97 - 98) a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav vecí:

8. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.04.2010 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovanými ako dlžníkmi, má súd za preukázané, že na základe tejto zmluvy, pôvodný veriteľ banka - Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytol žalovaným úver vo výške 45.000,- eur na bývanie s výškou úrokovej sadzby 6,49 % a s fixáciou na tri roky. Doba fixácie bola odo dňa uzatvorenia tejto zmluvy do 23.04.2013. V zmluve boli ďalej uvedené: spôsob poskytnutia úveru jednorazovo, spracovateľský poplatok 531,07 eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 2,99 eur mesačne odo dňa uzatvorenia zmluvy, výška splátky a splatnosť od prvého čerpania do 30.04.2010 vo výške 43,55 eur mesačne, od 20.05.2010 vo výške 239,01 eur mesačne, počet splátok 359 od 20.05.2010, konečná splatnosť úveru 20.03.2040. Účelom poskytnutia úveru bolo nadobudnutie, úprava a údržba nehnuteľností alebo vyplatenie úveru, ktorý poskytla banka na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností.

9. Z Dodatku č. 1 k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2011 (č. I. 6) uzatvoreným medzi bankou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanými ako dlžníkmi, má súd za preukázané, že banka a dlžník sa dohodli na konečnej splatnosti úveru dňa 20.03.2040 a zmene splácania pohľadávky takto: v dobe od 20.05.2011 do 20.10.2011 (doba zníženia splátok) je výška splátky 145,- eur (zníženie splátok nie je odpustenie splácania pohľadávky a preto banke patria úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady spojené s úverom), po uplynutí doby zníženia splátok od 20.11.2011 je dlžník povinný splácať pohľadávku podľa Zmluvy o úvere tak, aby bola dodržaná konečná splatnosť úveru.

10. Z Dodatku k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 22.04.2013 (č. I. 7) uzatvoreným medzi bankou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanými ako dlžníkmi, má súd za preukázané, že zmluvné strany sa dohodli na zmene typu a výšky úrokovej sadzby ako fixná 1 rok a s výškou 6,69 % v deň uzatvorenia tohto dodatku, pričom doba fixácie je odo dňa podpisu dodatku a končí deň pred uplynutím obdobia daného typom úrokovej sadzby.

11. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.08.2017 (č. I. 8), súd zistil, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 22.08.2017 a zároveň ich vyzval na úhradu pohľadávky vo výške 48.416,85 eur. Žalobca pripojil aj fotokópiu doručanky (č. I. 8 druhá strana), na základe ktorej mal súd za preukázané, že žalovaný v 1. rade prevzal oznámenie dňa 25.08.2017, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Z nedoručenej zásielky pre žalovanú v 2. rade (č. I. 9) súd zistil, že žalovanej v 2. rade oznámenie nebolo doručené z dôvodu neprevzatia zásielky žalovanou v odbernej lehote.

12. Z Výzvy zo dňa 28.06.2017 (č. I. 10), súd zistil, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzval žalovaných na úhradu dlžných splátok vo výške 2.993,94 eur. Žalobca pripojil aj dve fotokópie doručeníek (č. I. 10 druhá strana), z ktorých má súd za preukázané doručenie výzvy obom žalovaným, a to žalovanej v 2. rade dňa 03.07.2017 a žalovanému v 1. rade dňa 12.07.2017.

13. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 23.04.2010 (č. I. 12 - 13) uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako záložným veriteľom a žalovanými ako záložcami, súd zistil, že predmetom tejto zmluvy bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a udelenie poverení záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva (časť I bod 2 zmluvy). Zálohom boli nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu t.j. žalovaných nachádzajúce sa v katastrálnom území Kopčany, obec Kopčany, okres Skalica, zapísané na liste vlastníctva č. 610 (časť II článok I bod 1 zmluvy).

14. Z Výziev na úhradu zo dňa 22.01.2020 (č. I. 14 a č. I. 16) súd zistil, že žalobca vyzval žalovaných na úhradu dlhu vo výške 57.771,52 eur a súčasne žalovaným oznámil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2019 sa žalobca stal veriteľom pohľadávky.

Žalobca pripojil aj fotokópiu nedoručenej zásielky pre žalovaného v 1 rade (č. I. 15), z ktorej súd zistil, že žalovaný v 1. rade si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

Žalobca pripojil aj fotokópiu doručenky (č. I. 17) z ktorej súd zistil, že žalovaná si prevzala výzvu dňa 10.02.2020.

15. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 09.12.2019 (č. I. 18 - 22) a prílohou k tejto zmluve (č. I. 24 - 31) uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, má súd za preukázané, že pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku žalovaných.

16. Z prehľadu platieb žalovaných predložených žalobcom (č. I. 53 - 62) súd zistil, že žalovaní vyčerpali úver vo výške 45.000,- eur dňa 26.04.2010. Žalovaní riadne splácali úver až do roku 2016, dňa 23.08.2016 uhradili žalovaní sumu 1.900,- eur a dňa 30.06.2017 uhradili žalovaní sumu 600,- eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti uhradili žalovaní splátky na úver v celkovej sume 1.878,- eur v roku 2017.

17. Ďalšie dôkazy právny zástupca žalobcu nežiadal vykonať (č. I. 129). Zástupca žalovaných sa na pojednávanie dňa 21.10.2021 nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodného zákonníka“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

20. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

21. Podľa § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

22. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

23. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

24. Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

25. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

26. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

30. Podľa § 1 ods. 1 a ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení v znení do 10.06.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

31. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

35. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

36. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

37. Podľa § 92 ods. 8 zákon o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2010, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

42. Podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

43. Podľa § 150 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

44. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

45. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

46. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 57.771,52 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 44.240,51 eur, z neuhradeného riadneho úroku úveru do postúpenia pohľadávky vo výške 7.991,07 eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 5.464,22 eur a zákonných úrokov z omeškania vo výške 75,72 eur titulom nesplateného úveru, resp. porušenia Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.04.2010 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľnou, a. s. a žalovanými.

47. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je súčasťou každého sporového konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo205/2009 zo dňa 29. 06. 2010) aj bez toho, aby existenciu vecnej legitímácie namietala sporová strana.

Súd mal v konaní listinnými dôkazmi preukázané, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. je bankový subjekt a pred postúpením pohľadávky na žalobcu (v zmysle uzatvorenej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2019 a prílohy k tejto zmluve č. 1), vykonal všetky zákonom uložené právne úkony v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. ako bankový subjekt vyzval žalovaných na úhradu dlžných splátok úveru v sume 2.993,94 eur výzvou zo dňa 28.06.2017 (č. l. 10), výzvu adresoval na adresu ich trvalého pobytu, ktorá je rovnaká až do teraz. Žalovaní z dlžných splátok uhradili veriteľovi sumu 1.900 eur a to 23.8.2016, preto zostal dlh na splátkach v sume 1.093,94 eur + ďalšie dve neuhradené mesačné splátky po 223,03 eur (č.l. 60 výpisu z úverového účtu).

Keďže žalovaní napriek výzve neuhradili dlžné splátky (minimálne tri mesačné splátky po 223,03 eur), pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky dňa 22.08.2017, čo oznámil žalovaným listom zo dňa 22.08.2017 (č. l. 8). Oznámenie veriteľ zaslal na adresu ich trvalého pobytu, ktorá je rovnaká až do teraz.

Až následne prišlo k postúpeniu pohľadávky Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2019 na žalobcu (č.l. 18).

Pôvodný veriteľ oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky dňa 15.12.2019 (č.l. 97-98). Oznámenie veriteľ zaslal na adresu ich trvalého pobytu, ktorá je rovnaká až do teraz.

Takýmto postupom bola podľa názoru súdu splnená povinnosť pôvodného veriteľa banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keď napriek písomnej výzve banky bol klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a klient ešte pred postúpením pohľadávky neuhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Z tohto dôvodu žalobcovi svedčí aktívna vecná legitimácia.

48. Súd mal listinnými dôkazmi predloženými zo strany žalobcu preukázané, že medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľnou, a.s. a žalovanými ako dlžníkmi, vznikol dňa 23.04.2010 záväzkový vzťah zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V tomto prípade išlo o úver na bývanie, kedy účelom poskytnutia úveru bolo nadobudnutie, úprava a údržba nehnuteľností alebo vyplatenie úveru, ktorý poskytla banka na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností. V tomto prípade ide o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvoril dodávateľ ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, avšak nejedná sa o spotrebiteľský úver v zmysle z. č. 258/2001 Z. z., nakoľko tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončovacích stavieb a ich údržbu (§ 1 ods. 2 písm. a) Zák. č. 258/2001 Z. z. v znení v čase uzatvorenia zmluvy). Preto sa na uzatvorenú úverovú zmluvu nevzťahujú ani ustanovenia, ktoré upravujú podstatné náležitosti spotrebiteľských úverov podľa tohto zákona. Posudzovaný právny vzťah medzi zmluvnými stranami založený zmluvou o úvere pre účel úveru nie je spotrebiteľským úverom na ktorý je možné aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z. Preto je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa spotrebiteľa a Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.).

49. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba bola podaná za časti dôvodne. Súd mal preukázané, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.04.2010, uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovanými, pôvodný veriteľ poskytol žalovaným úver na bývanie vo výške 45.000,- eur s výškou úrokovej sadzby 6,49 % a s fixáciou na tri roky. Doba fixácie bola odo dňa uzatvorenia tejto zmluvy do 23.04.2013. V zmluve bolo ďalej uvedené: spôsob poskytnutia úveru jednorazovo, spracovateľský poplatok 531,07 eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 2,99 eur mesačne odo dňa uzatvorenia zmluvy, výška splátky a splatnosť od prvého čerpania do 30.04.2010 vo výške 43,55 eur mesačne, od 20.05.2010 vo výške 239,01 eur mesačne, počet splátok 359 od 20.05.2010, konečná splatnosť úveru 20.03.2040. Následne pôvodný veriteľ a žalovaní uzatvorili dodatok č. 1 k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2011 (č. I. 6) kedy sa dohodli na konečnej splatnosti úveru dňa 20.03.2040 a zmene splácania pohľadávky takto: v dobe od 20.05.2011 do 20.10.2011 (doba zníženia splátok) je výška splátky 145,- eur (zníženie splátok nie je odpustenie splácania pohľadávky a preto banke patria úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady spojené s úverom), po uplynutí doby zníženia splátok od 20.11.2011 je dlžník povinný splácať pohľadávku podľa Zmluvy o úvere tak, aby bola dodržaná konečná splatnosť úveru. Následne bol uzatvorený ďalší dodatok k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 22.04.2013 (č. I. 7) medzi bankou Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalovanými ako dlžníkmi, kedy sa zmluvné strany dohodli na zmene typu a výšky úrokovej sadzby ako fixná 1 rok a s výškou 6,69 % v deň uzatvorenia tohto dodatku, pričom doba fixácie je odo dňa podpisu dodatku a končí deň pred uplynutím obdobia daného typom úrokovej sadzby.

Súd preskúmal uzatvorenú Zmluvu o úvere zo dňa 23.04.2010 v znení jej dodatkov v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a Obchodného zákonníka a dospel k záveru, že zmluva bola uzavretá platne a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Súd nezistil rozpor medzi dojednanými ustanoveniami Zmluvy o úvere zo dňa 23.04.2010 v znení jej dodatkov a zákonom. Touto otázkou sa zaoberal Okresný súd Skalica aj v konaní sp. zn. 1Csp/105/2017, keď rozsudkom č.k. 1Csp/105/2017- 415 zo dňa 8.10.2019 zamietol žalobu žalobcov Z. S. a L. S. o určenie neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, o určenie že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti právnych úkonom záložného veriteľa a iné nároky. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoCsp/2/2020-435 zo dňa 29.6.2020.

50. Žalovaní v konaní nenamietali akú sumu na splátkach úveru veriteľovi uhradili, neuviedli a dôkazmi nepreukázali, že by uhradili na splátkach úveru väčšiu sumu ako je tvrdená a preukázaná zo strany žalobcu vo výpisu z úverového účtu (č.l. 53 - 62). Žalobcovia sa na súdne pojednávanie ani nedostavili a v konaní nevypovedali.

Súd preskúmal Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.04.2010 a jej dodatky a dospel k názoru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Zmluva neobsahuje neprijateľné obchodné podmienky vrátane dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorú navyše žalobca v tomto konaní voči žalovaným neuplatňuje. Úver nie je dohodnutý bez úrokov a poplatkov, tieto sú v zmluve o úvere riadne dohodnuté.

51. Z výpisu z úverového účtu zmluvy vyplýva, že žalovaní úver riadne splácali do 20.10.2015, keď naposledy uhradili riadnu splátku 236,14 eur, potom uhradili len 5 platieb v sumách 41,14 eur, jednu dňa 10.5.2016 v sume 78,10 eur a 216 eur. Dňa 23.8.2016 uhradili sumu 1.900 eur a dňa 30.6.2017 sumu 600 eur - pričom nie je uvedené ktoré dlžné splátky uhrádzajú. Ďalšie platby v sume po 255,60 eur uhradili dňa 5.9.2017, 31.10.2017, 12.12.2017, 12.1.2018 a 14.3.2018. Ku dňu 3.12.2019 bol dlh na úverovom účte 44.240,51 eur na istine. Pohľadávka bola postúpená dňa 9.12.2019.

52. Žalovaní v konaní namietali premlčanie pohľadávky celkovo (v súvislosti s mimoriadnou splatnosťou pohľadávky) a tiež premlčanie jednotlivých splátok z tejto pohľadávky, teda v súvislosti so splatnosťou jednotlivých splátok úveru.

Premľčanie je hmotnoprávnou námietkou procesnej obrany sporovej strany v rámci sporového konania pred súdom, pričom má za následok oslabenie práva protistrany. Uplynutím premlčacej doby nezaniká nárok veriteľa, dobrovoľné plnenie zo strany dlžníka je stále možné, avšak veriteľovi uplynutím premlčacej doby zaniká právo domáhať sa premlčanej pohľadávky na súde.

Pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 22.08.2017, preto celková zosplatnená suma úveru by sa premlčala vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynula do 22.8.2017. Žalobca podal dňa 07.08.2020 na súd žalobu, ktorou uplatnil nárok z úveru v celkovej výške 57.771,52 eur, t.j. žalobu podal počas plynutia trojročnej premlčacej doby a preto uplatnená zosplatnená suma nie je premlčaná.

53. Žalovaní ďalej namietali premlčanie jednotlivých splátok úveru, ktorých splatnosť bola dohodnutá vždy do 20. dňa v mesiaci.

Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 07.08.2020 a premlčacia doba je všeobecná trojročná, premlčané by boli splátky so splatnosťou pred dňom 7.8.2017.

V dôsledku ustanovenia § 1 písm. a) Zákona č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30.04.2020 premlčacie lehoty neplynú, premlčacia lehota v tomto prípade posúva o 35 dní. Z tohto dôvodu je premlčacia lehota tri roky + 35 dní a preto sú premlčané splátky splatné do 2.7.2017. Keďže splátka za mesiac júl bola splatná dňa 20.7.2017, k premlčaniu tejto splátky nedošlo. Z toho dôvodu sú premlčané splátky len za máj a jún 2017 v celkovej výške 478,02 eur (2 x 239,01 eur - v zmluve dohodnutá splátka - čl. 11). Preto súd v tejto časti z dôvodu premlčania žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Súd má z výpisu z účtu úveru preukázané, že žalovaní uhrádzali platby na úver aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.08.2017. Žalovaní pritom v konaní nepreukázali, ktoré dlžné splátky uhrádzali platbami po zosplatnení úveru, pri týchto úhradách neuviedli účel platby. Preto veriteľ tieto platby mohol použiť na úhradu pohľadávky splátok splatných aj pred zosplatnením pohľadávky. Bolo len na rozhodnutí veriteľa, ako priradí uvedené úhrady žalovaných k pohľadávke a nakoľko aj pri premlčaných pohľadávkach nie je vylúčené dobrovoľné plnenie, veriteľ mal právo vykonané úhrady priradiť k pohľadávkam, ktoré by mohli byť v súčasnosti premlčané. V tomto smere neunesli žalovaní dôkazné bremeno, ktoré splátky spätne uhrádzali.

54. Z predloženého výpisu z účtu bolo súdu preukázané, že pôvodný veriteľ poskytol žalovaným úver vo výške 45.000,- eur, pričom žalovaní sa zaviazali riadne a včas vrátiť poskytnutý úver spoločnej s dohodnutými úrokmi a poplatkami. Žalovaní v konaní namietali len všeobecné tvrdenia ohľadom neprípustnosti nároku žalobcu čo sa týka dôvodu a tiež výšky, pričom nešpecifikovali súdu v čom konkrétne vidia dôvod či výšku uplatnenej pohľadávky za nesprávnu a na podporu svojich tvrdení nepredložili súdu žiaden dôkaz. Na základe vyššie uvedeného, súd rozhodol tak, že vyhovel žalobe a uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 57.293,50 eur (istina 44.240,51 eur, spoločne s úrokmi z úveru do postúpenia pohľadávky 7.991,07 eur a úroky z omeškania 75,72 eur zákonné, a úroky z omeškania zmluvné vo výške 5.464,22 eur), ktorá predstavuje uplatnený nárok žalobcu vo výške 57.771,52 eur znížený o premlčanú sumu 478,02 eur. Nakoľko žalovaní nesplácali úver riadne a včas, patria žalobcovi aj úroky z omeškania, ktoré si žalobca riadne vyčíslil a uplatnil v rámci žaloby do zosplatnenia úveru.

55. Podľa § 232 ods. 3 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

56. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p., ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

57. Žalovaní v konaní nepožiadali o možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach a taktiež súdu nepredložili dôkazy odôvodňujúce možnosť povoliť splácať pohľadávku v splátkach v zmysle § 232 ods. 4 C.s.p. Pojednávania sa nezúčastnili. Preto súd rozhodol o lehote plnenia priznanej pohľadávky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p.

58. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi podľa pomeru jeho úspechu vo veci priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca mal v konaní sporo plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

61. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd.